

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 47. Gelasius II. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.

A. C. 1118.

§. XLVII.

*Gelasius II. Papa.**vit. per. Pan-
dulf.*

Paschale II. fatis functo, Episcopus Portuensis, jam diu nulli, nisi soli Papa secundus, & cum eo omnes Cardinales Presbyteri & Diaconi de eligendo Successore deliberant, cumque Joannes Cajetanus, Ecclesia Romanæ Cancellarius, dignissimus videretur, mittunt ad montem Cassinum, ubi tunc versabatur, qui eum celeriter accerserent. Ille, nescius quid ageretur, itineri se accingit, mulam suam sterni jubet, & Romam contendit. Altera die Cardinales, quadraginta sex numero cum Joanne Cajetano, nempe Episcopi Portuensis, Sabinensis, Albanensis, Ostiensis, Presbyteri viginti tres, & Diaconi decem & octo, Nicolaus Primmerius cum Cantorum agmine, omnes Palatii Papalis Subdiaconi, complures Archiepiscopi, plurimi minorum ordinum Clerici, Senatorum, Consulumque Roma-

Monachi in Orbe Romano degentes, regulam S. Benedicti Patris a Cassinensi Canobio acceperunt. Tunc Cancellarius, ergo si ex Cassinensi Canobio, tanquam a vivo fonte monastica Religionis norma manavit, jure ac merito Cassinensi Abbati hæc prerogativa a Romanis Pontificibus concessa est, ut ipse solus, qui Benedicti Legislatoris est Vicarius, Abbas Abbatum vocetur.

Romanorum non nulli conveniunt. Ut ^{Sæcul. XII.} vero scandalorum, quæ in electionibus A.C. 1118. Pontificum nasci solebant, occasionem devitarent, in quodam loco, quem tutissimum putabant, congregati sunt, ubi postquam diu consultassent, consensu unanimi Cancellarium elegerunt. Ergo sine mora, licet reluctanter corripuit, Gelasium appellant, & in Sede S. Petri collocant.

Gelasium Cajetæ nobilibus parentibus natum, & a prima ætate literis imbutum, Oderisus Abbas Cassinensis sibi expetiit. Quare a parentibus eidem traditus inter monachos tam in artibus liberalibus quam in disciplina Regulari mire profecit. Adhuc juvenem Urbanus II. Papa, e monasterio Cassinensi evocatum, Cardinalem Diaconum Ecclesiæ Romanæ, & non diu post Cancellarium creavit, ut ejus opera veteris Stili elegantia in Curia Romana (ita Pandulfus Alatriensis illius ævi Scriptor testatur) restitueretur. Urbano II. fatis functo, Joannes Cajetanus Cancellarius, singulari affectu Paschali II. semper addictissimus, in nullis ærumnis latus ejus destituit, quem ideo Pontifex Baculum senectutis suæ dicere solebat. Multos Scriptores & Capellanos, quos ille laudibus suis commendabat, Paschalis Papa Dignitate Cardinalitia vel Presbyteros vel Dia-

Sup. lib.
LXIII. §.
41. 48.

Sæcul. XII. nos, ac præter alios Petrum Pisanum,
 A.C. 1118. Hugonem Alatriensem, Saxonem Anag-
 niensem & Gregorium Cajetanum, ex-
 *Gelafius. ornavit. Joannes * Titularem Ecclesiam
 suam S. Mariæ in *Cosmedim* opulentio-
 rem effecit, quam scilicet ornamentis, vas-
 argenteis, & redivisibus auxit. Monaste-
 rium Cassinense semper sua Tutela di-
 gnatus est. Talis erat Cancellarius Jo-
 annes Cajetanus, cum Papa eligeretur, &
 Gelafius II. diceretur.

At Cencius Frangipanes, cujus ædes
 illi loco, in quo Papam electuri conven-
 rant, proximæ erant, audita Gelafii ele-
 ctione, accinctus gladio, & mo-
 re immanissimi Draconis sibilans; nam
 Imperatoris factionem sectabatur. Is fra-
 ctis valvis Ecclesiam ingreditur, remotis
 custodibus Neoelecti gulæ manum inji-
 cit, in terram detractum pugnis calcibus-
 que percutit, & quasi brutum intra limen
 Ecclesiæ calcaribus cruentat, tum pro-
 stratum nunc capillis, nunc brachiis in
 domum suam tractum vinculis ferreis
 onerat & includit. Cardinales quoque,
 Clerici & complures Laici, qui electioni
 Papæ interfuerant, a Cencii satellitibus
 capti sunt. Alii ex equis aut mulis, qui-
 bus vehebantur, præcipitati, expoliati,
 verberibus affecti. Aliqui semivivi in do-
 mos proprias ægre pervenerunt, qui ve-
 ro fugere non valuerunt, pessime habiti.
 Tanto

Tumultus
 in Electione
 Papæ.

Tanto tumultu multitudo Romanorum Sæcul. XII.
 excitur, Petrus Urbis præfectus, Petrus A.C.1118.
 Leonis, cum suis, compluresque alii No-
 biles cum militibus suis, omnesque civi-
 tatis regiones, arma arripiunt, cum in-
 genti strepitu Capitolium scandunt, mit-
 tunt ad Frangipanes nuncios cum impe-
 rio, qui Papam libertati reddi peterent.
 Tunc vero Frangipanes obstupescere,
 animo cadere, & præsertim Dominus Leo
 ad pedes Gelasii Papæ accidere, veniam
 rogare, & exclamare Pater, miserere!
 Ita præsens periculum evasit.

Gelasius vero, ex manibus inimico-
 rum liberatus, coronatur, niveum cabal-
 lum conscendit & per Sacram viam in
 Lateranum deducitur, vexilliferis pro-
 more præcedentibus & sequentibus. Se-
 dit itaque Papa, ut videbatur, in pace,
 frequentes aderant Comites & Barones,
 qui negotii causa veniebant, eo confe-
 cto, accepta Benedictione, redibant.
 Qui ex Urbe fugerant, revertebantur,
 consilia conferebant, quo tempore conse-
 crandus esset Papa; equidem Diaconus
 & necdum Presbyter erat. Sed breve
 quietis tempus fuit, nam quadam nocte
 Papa ab amicis monitus est, Henricum
 Imperatorem armatum ad S. Petri porti-
 cum adventasse. Vera retulerant ami-
 ci, quippe Imperator, comperto, quod Chron. Cass.
 Paschale defuncto Gelasius electus fuis- IV. c. 46.

A a 5 set,

Sæculum XI. set, itinere strenue confecto, hujusmodi
 A.C. 1118 mandata Papæ renunciari jusserat: *Si pæ-*
sta inter me & Paschalem inita confirma-
re volueris, te Papam salutabo, & jure-
jurando fidem dabo. Si recusas, faciam
ut eligatur alius, quem in possessionem Ec-
clesiæ Romanæ immittam. Nam Impera-
 tores jus sibi esse asserbant, novi Papæ
 electionem approbandi.

§. XLVIII.

Gelasius fugit.

Igitur Gelasius certior factus, quam gra-
 vis immineret Imperator, beneficio
 noctis usus fugere statuit, & licet jam
 pene senio & infirmitate confectus, equo
 imponi sustinuit. Reliquum deinde no-
 ctis in domo cujusdam civis, nomine
 Bulgamini, latuit. Ubi illuxit, Papa &
 fugæ socii undique angustiis premeban-
 tur; tutum haud erat in urbe manere,
 nec itinere terrestri elabi poterant, Ger-
 manis vias omnes obsidentibus. Ergo
 mari se committere statuunt, duas trire-
 mes conscendunt, quibus usque ad Por-
 tum devecti sunt. Ibi aliquamdiu hæ-
 rendum fuit, quod vela facere aeris in-
 temperies non permetteret; graves enim
 pluvix, grandines, tonitrua obstabant,
 commoti surgebant fluctus Tiberis, fure-
 bat mare, e litore Germani tela toxico
 illita jaciebant, qui hostes suos non ter-
 ra